

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.

Айнӣ, доктори илмҳои таърих,
профессор Ибодуллозода А.И.

_____” 07 соли 2025

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Фарзонаи Сайфиддин дар мавзуи «Аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯйи ихтисоси 6D010301-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот.

Мубоқиқати мухтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илми эълонишуда: Диссертатсия ва мухтавои он ба шиносномаи ихтисоси 6D010301-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот, аз ҷумла ба банди 3 – Антропологияи педагогӣ (концепсияи тарбия, таълим ва иҷтимоисозии шахс тавассути таълим; низомҳои /шароитҳои/ рушди шахс дар чараёни таълим, тарбия, омӯзиш), банди 5 – Назария ва концепсияҳои тарбия (омилҳои иҷтимоӣ-фарҳангии тарбия; шаклҳо, принсипҳои тарбияи кӯдак дар марҳилаҳои гуногуни ба камол расидани ӯ; асоҳҳои арзишии ташаккули раванди таълим, низомҳои педагогии тарбия) мувофиқ мебошад.

Саҳми илмии докталаб дар ҳалли масъалаи илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳамияти он: Мубрамият ва муҳимияти мавзуи интихобнамудаи Фарзонаи Сайфиддин бо он муайян карда мешавад, асоси сиёсати фарҳангии давлати мо тавассути тарғиби ҳамаҷонибаи таърихи ибратомӯзи халқамон, мероси гаронбаҳои фарҳангиву адабии миллати

куханбунёдамон, арзишҳои милливу умумибашарӣ, баланд бардоштани сатҳи худшиносиву худогоҳӣ, ифтихори миллӣ, эҳсоси ватандӯстиву ватанпарастии ҳар як фарди ҷомеа, таҳкими ваҳдати миллӣ ва дастовардҳои истиқлолияти Ватанамон мебошад.

Рушди ҷомеа дар ҳар кишвари мутараққӣ бо ғановати маънавии таърихи гузаштагонаш иртибот дорад ва танҳо ифтихорот аз дастовардҳои тамаддуни миллӣ, омӯзиши таърих, шинохти фарҳанг ва кадрдонии муттафаккирони хирадманд ва аҳли илму адаби миллати хеш метавонад дар рафти таълиму тарбияи насли нав саҳмгузор бошад ва ин наслро ба баҳрабардорӣ аз ғояҳои маънавии хеш, ба худшиносии амиқ оварда расонад.

Аз ин ҷост, ки ҳар миллати соҳибтамаддун барои рушд додани соҳаи маориф ва заковати маънавии мардуми хеш, пеш аз ҳама, ба тариқи инкишоф додани илму маърифат, гиромӣ доштани мактаб, муаллим, китобу барномаҳои таълимӣ, талқини масъулияти падару модар, дарки худшиносӣ ва шинохти ҷойгоҳи хеш дар ҷомеа ва ба ин монанд бештар таваҷҷуҳ зоҳир менамоянд ва русуму анъанаҳои таълимии гузаштара ҳамчун маҳсули хиради инсонӣ сармашқи фаъолият дар ин соҳа қарор медиҳад.

Мутобиқи нишондоди сарчашмаҳо, дар раванди таълим ва тарбияи насли наврас омӯзиши осори маданӣ- фарҳангии гузаштагони мо нақши ниҳоят муҳим ва созгор мебозанд.

Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ (бо нишон додани навагонӣ, аҳамияти илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба довталаб додани дараҷаи илмии дархостшаванда мумкин аст:

Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ (бо нишон додани навагонӣ, аҳамияти илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба довталаб додани дараҷаи илмии дархостшаванда мумкин аст: аз он иборат аст, ки бори аввал аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муносири таҳсилот мавриди таҳқиқ қарор дода мешавад.

- нерӯи тарбиявии афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII – XIII ҳамчун воситаи муассири тарбияи насли наврас ошкор карда шуд;

- технологияи тадбири таълимоти педагогии мутафаккирони асрҳои XII-XIII дар ташаккули шахсияти инсонии даври муосир баррасӣ карда шуданд;

- технологияи истифодаи ахлоқи мутафаккирони форсу тоҷик дар раванди муосири таълим ва тарбияи насли наврас муайян карда шуданд;

- андешаҳои педагогии мутафаккирони асрҳои XII- XIII оид ба масъалаҳои таълим ва тарбияи насли наврас баррасӣ карда шуданд;

- шароити мусоиди педагогӣ барои тарбияи ватандӯстии хонандагон бо истифодаи афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII- XIII, ки ба рушди шуури ватандӯстӣ ва ҳисси қарзи шаҳрвандӣ дар хонандагони синфҳои болоӣ мусоидат мекунад, муайян карда шуданд;

- сифатҳои шахсият тибқи ғояҳои мутафаккирони асрҳои XII- XIII , ки дар ташаккули шахсияти хонандагон таъсири мусбат мерасонанд, ошкор ва муайян карда шуданд;

-ҷанбаҳои асосии фаъолияти якҷояи толибилмон ва устодон вобаста ба истифодаи андешаҳои педагогии мутафаккирони асрҳои XII- XIII дар раванди корҳои таълимиву тарбиявӣ муайян карда шуд;

-истифодаи фикрҳои ахлоқии мутафаккирони асрҳои XII- XIII дар ҷараёни таълиму тарбияи шогирдон дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумии мамлакат асоснок гардиданд.

Аз ҷониби муҳаққиқ ба таври муфассал корҳои илмӣ олимони соҳаи педагогика, психология, фалсафа, технологияҳои иттилоотӣ ва олимони соҳаҳои дигар омӯхта шудааст, ки дар онҳо аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муосири таҳсилот татбиқ ва таҳқиқ гардидаанд.

Боби аввали диссертатсия - «Масоили таълиму тарбияи наврасону ҷавонон дар осори мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII - XIII)» - аз

се параграф - «Масоили тарбияи маънавӣ-ахлоқӣ дар осори мутафаккирони асрҳои XII - XIII ва аҳамияти он дар тарбияи наврасон ва ҷавонон», «Сарчашмаҳои асосии таълимоти педагогӣ ва меъёрҳои тарбиявии мутафаккирони форсу тоҷик» ва «Моҳият ва ҳамбастагии назариёти мутафаккирони форсу-тоҷик дар муқоиса бо назарияи инсондӯстӣ ва худшиносӣ» иборат аст.

Зербоби якуми боби якум «Масоили тарбияи маънавӣ-ахлоқӣ дар осори мутафаккирони асрҳои XII - XIII ва аҳамияти он дар тарбияи наврасон ва ҷавонон» унвон дорад.

Афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII - XIII саҳми назаррасро дар педагогикаи ҷаҳонӣ гузоштааст. Аммо мероси педагогии олимони мутафаккирони асрҳои Шарқ то истиқлолияти ҷумҳуриҳои собиқ шӯравӣ мавриди бозхост қарор нагирифта буд. Танҳо дар солҳои охир таваҷҷуҳ ба ин ғанҷинаи афкори педагогӣ эҳё гардид.

Зербоби дуюми боби якум «Сарчашмаҳои асосии таълимоти педагогӣ ва меъёрҳои тарбиявии мутафаккирони форсу тоҷик» унвон гирифтааст.

Ибни Сино, аз зумраи он мутафаккиронест, ки назарияи таълимоти ҳешро дар асари худ «Ҳай ибни Яқзон» бар асоси равияҳои ирфонӣ асос гузошта, дар заминаи нишон додани ҳисоли покиву ифғат ва хулқи ҳамидаву некӯи инсоният ҳамеша бар адли Худо рӯ меорад ва ин амрро моҳияти таваққул мешуморад ва мефармояд, ки бояд инсони худшинос ва худошинос барои ба камол расонидан ба ин тариқ ба шиносонидани расидан ростон хидоятгар бошад.

Мувофиқи таълимоти Ибни Сино шахс, новобаста аз анъанаҳои ҷамъиятӣ, ба воситаи дарки амиқ бо ёрии ваҳйи Илоҳӣ ба қуллаҳои маърифат расида метавонад. Чунон ки аз ақидаҳои ӯ бармеояд, танҳо руҳ моҳияти Ҳақ буда, узвҳо восита мебошанд.

Зербоби сеюми боби якум ба мавзӯи «Моҳият ва ҳамбастагии назариёти мутафаккирони форсу-тоҷик дар муқоиса бо назарияи инсондӯстӣ ва худшиносӣ» бахшида шудааст.

Яке аз роҳҳои дуруст, устувор ва эътимодбахши тарбияи ахлоқии шахрвандон омӯхтани мероси ниёгон, бавижа саҳифаҳои дурахшони таърих ва тамаддуни он ба шумор меравад. Аз ин ҷост, ки: “Барои фароҳам омадани муҳити солими ахлоқӣ зарур аст, ки насли наврас таърих, адабиёт ва фалсафаи қадими халқи худро донанд...” -бо таъкид ба насли ояндасози кишвар қайд кардааст Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат, Эмомалӣ Раҳмон.

Нақши таълиму тарбия аз қадимулаём, дар ҳама даври замон барои тавсеа бахшидани худшиносӣ ва ташаккули шахсияти ҷомеаи башарӣ барозанда, муҳим ва созгор буд. Зеро инсоният танҳо тавассути омӯхтани афкори таълимии ниёгон метавонистанд, ки ба фарзандону наздикони ҳеш тариқи ростиву худшиносӣ ва расидан ба қамоли шахсро ҳидоят намоянд.

Боби дуввуми кори диссертатсионӣ - **«Вазъи таълиму тарбияи наврасону ҷавонон ва кори таҷрибавӣ- озмоишӣ оид ба тақмили он бо истифодаи афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII-XIII»** ба масъалаҳои тарбияи маънавӣ, ахлоқии таълиму тарбияи наврасону ҷавонон ва кори таҷрибавӣ- озмоишӣ оид ба тақмили он бо истифодаи афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII-XIII ва таъсири он ба наврасон ва ҷавонон бахшида шудааст.

Зербоби якуми боби дуюм “Технологияи истифодаи ахлоқи мутафаккирони форсу тоҷик дар раванди муносири таълим ва тарбияи насли наврас” ном дорад.

Афзалияти афкори педагогӣ ва аҳамияти тарбиявӣ доштани осори бебаҳо ва баҳусус “Ҳай ибни Яқзон” ба Ибни Сино шуҳрати ҷаҳонӣ бахшидааст. Ҷунон ки муҳтавиёти ин асари ҷовидонаи ӯ ҳидоятгари инсон ба роҳи қамолёбӣ ва соҳиб гардидани он бо хислатҳои нек ва ба фарқият шинохтани ҳубу зишт равона гардида, инсонро дар масири худшиносӣ ба воя мерасонад. Зеро дар ҳар маврид инсонро, ки ӯ дар ин асари бемисол васф менамояд, ӯро бо доштани хислатҳои неки ахлоқии ибратпазир ба намо мегузорад ва онро аз тариқи ростин ва растагорӣ ҳидоят мекунад.

Зербоби дуоми боби дуом “Афкори мутафаккирони форсу тоҷик оид ба саодат ва адолат” ном дорад . Унсурмаолии Кайковус аз ҷумлаи он файласуфонест, ки дар баробари ба миён гузоштани масоили инсондӯстӣ, ватандӯстӣ, некӣ, илмомӯзӣ, касбомӯзӣ, ростӣ, ҳақиқат, халқпарварӣ ва ғайраҳо ба мавзӯи эҳтироми байниҳамдигарии инсоният ва комгории он бар саодат ва дарёфти адолат, хоҳ шахсӣ ва хоҳ иҷтимоӣ, аҳамияти калон дода, ин падидаҳои таълимӣ ва тарбиявиро ҳамчун хусусияти ахлоқии инсонӣ комил дар, бахусус «Ҳай ибни Яқзон»-и хеш тавсиф намудааст.

Зербоби сеюми боби дуом «Таҳлил ва арзёбии самарабахшии натиҷаҳои кори таҷрибавӣ – озмоишӣ оид ба ташаккули тарбияи насли наврас» ном гирифтааст. Барои ошкор кардани сатҳи омӯзиши афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII-XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муносири таҳсилоти муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ аз ҷониби мо озмоиши педагогӣ гузаронида шуд, ки марҳилаҳои зеринро дар бар гирифт:

Марҳилаи муқарраркунанда, ки таҳияи концепсияи таҳқиқот, барномаи озмоиш, нақшаи кор, ташхиси ҳаياتи хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумиро дар бар гирифт. Дар ҷараёни он нашрияҳои методӣ ва илмӣ, таҳқиқоти диссертатсионӣ дар мавзӯи афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII-XIII дар тарбияи насли наврас, таҳлили саволномаҳои фаҳмиши тарбиявӣ, қарзи шахрвандӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ муайян карда шуд.

Дар марҳилаи ташаккулдиҳанда (таълимӣ) таҳияи лоиҳаи барномаи таълимии “Ҷойгоҳи афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII-XIII дар тарбияи насли наврас” таҳия карда шуда, дар дарсҳои хонандагон мустақим гузаронида шуданд, ки аз маҷмӯи ҷорабиниҳои зерин иборат буданд: супоришҳои масъалавӣ ва эҷодӣ пешниҳод гардида, маводи иловагӣ оид ба омӯзиши афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII-XIII дар тарбияи насли наврас мавриди таҳлил қарор гирифта, нишондиҳандаҳо меъёрҳои самарабахшии тарбияи насли наврас ҳамчун

сифатҳои шахсияти хонандагон бо истифодаи афкори педагогии мутафаккирони форсу тоҷики асрҳои XII-XIII таҳия карда шуданд.

Дар марҳилаи назоратӣ амалиётҳои бо марҳилаи муқарраркунандамонанд, аммо дар асоси мақсадҳо ва вазифаҳои тағйирёфта, инчунин нишондиҳандаҳои адабии аз рӯи марҳилаи муқарраркунанда бадастомада гузаронида шуданд.

Асосҳои методологии таҳқиқот: Асосҳои методологии таҳқиқотро мафҳумҳои асосии дарки назарияи диалектикӣ-материалистӣ ва талаботи аз онҳо бавучудоянда, назарияи маҷмуӯи маълумот ва таълим дар бораи арзишҳои миллӣ, моҳият ва нақши онҳо дар ҷомеа, асосҳои педагогиву психологӣ ва фалсафии ташаккули худшиносӣ ва хуввияти миллии шахс, концепсияҳои илмӣ дар риштаи назария ва амалияи тарбияи насли наврас аз рӯи анъана ва урфу одатҳои миллӣ мавҷуда, мероси педагогии олимони шинохтаи ватанӣ ва хориҷӣ, Концепсияи миллии тарбия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар ҳуҷҷатҳои меъёрии соҳаи маориф, ки моҳияти ҷараёни таълим дар муассисаҳои таълиро муайян мекунанд, принсипҳои ягонагии мантикӣ ва таърихӣ, системанокӣ ва илмият ташкил медиҳад. Дар давоми таҳқиқот, ҳамчунин, китобҳои илмию дарсӣ ва нуктаи назари муҳаққиқони ҷумҳуриҳои гуногун ба инобат гирифта шудаанд. Асоси таърихнигории корро сарчашмаҳои таърихӣ, таҳқиқоти илмӣ ва адабиёти илмию динӣ ташкил медиҳанд.

Таҳлили андешаҳои педагогии мутафаккирони XI- XII бо бахисогирӣ талаботи объективӣ, омӯзиш ва арзёбии масоили одоби ахлоқи ҷавонон, ташаккулу рушди шахсияти инсон ба ин вобаста ва дар муқоиса бо талаботи имрӯз мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст.

Асосҳои назариявии таҳқиқот. Назарияи таҳқиқотро асарҳои безаволи намояндагони адабиёти форсу тоҷик, асарҳои фалсафӣ, таърихи, педагоги, мантикӣ, равшаншиносӣ, таҳқиқоти олмимону муҳаққиқони ватанию хориҷӣ, Конститутсияи ҚТ “Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи маориф”, “Концепсияи миллии тарбия дар Ҷумҳурии

Тоҷикистон”, Стратегияи миллии рушди маорифи ҶТ то соли 2020, Қонуни ҶТ “Дар бораи масулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд”, ки ба тарбияи ахлоқӣ ва маънавии насли наврас дар шароити муосир нигаронида шудаанд, ташкил медиҳанд.

Аҳамияти назариявии таҳқиқот иборат аст аз:

- дар ҳама даври замон омӯзиши доимии ғояҳои педагогии мутафаккирони бузурги форсу тоҷик;

- имконият фароҳам овардани андешаҳои педагогии мутафаккирони форс тоҷики асрҳои XII – XIII дар ҷараёни таълиму тарбия тавассту истифодаи мақсадноки онҳо;

- ислоҳи баъзе нуқсонҳои камбудихо, ки дар шогирдон мавҷуданд;

Чунон ки омӯзиши мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ нишон дод, бисёр паҳлуҳои таълимиву тарбиявии осори мутафаккирони форс тоҷики асрҳои XII – XIII амиқ ва ба таври кофӣ омӯхта нашуда, мавриди тадқиқ ва таҳлили пурра қарор нагирифтааст ва метавон арзёбӣ кард, ки аз назари илмӣ ва таҳқиқотӣ ҳанӯз ҳам ба пажӯҳиш ниёз доранд.

Аҳамияти амалии таҳқиқот дар коркарду ташкили технологияи истифодаи арзишҳои педагогии осори мутафаккирони форс тоҷики асрҳои XII – XIII дар раванди таълиму тарбия дар муассисаҳои таълимӣ, тақмили стандарту барномаҳои таълим, дастурҳои методӣ ва китобҳои дарсӣ ифода меёбад. Баррасиву пешниҳодот ва тавсияҳои дар мавриди корбурди андешаҳои ахлоқӣ-аънабии осори мутафаккирони форс тоҷики асрҳои XII – XIII ироашуда дар ин ҷода ин халоро ба як андоза пур карда, имконотро барои истифодаи ин арзишҳо дар раванди таълиму тарбияи муосир фарҳам хоҳанд кард.

Мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ: Мавзӯи рисолаи илмӣ ба мавзӯ ва мундариҷаи бандҳои зерини шиносномаи ихтисоси 6D01-03-01 педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот, аз он ҷумла: ба банди 1 – «Методологияи таҳқиқоти педагогӣ» (ҷанбаҳои таҳқиқот дар рушд ва таҳкими илми педагогика, боҳамалоқамандӣ ва татбиқи

назариявии онҳо, усулҳои таҳқиқоти педагогӣ), ба банди 2. – «Концепсияи миллии тарбия» (сатҳу сифати тарбия ва технологияҳои амалисозии он, равандҳои навоарона дар тарбияи насли наврас), ба банди 3 - «Антропологияи педагогӣ» (низомҳои /шароитҳои/ рушди шахс дар чараёни таълим, тарбия, таҳсилот;) ва ба банди 4 - «Назария ва концепсияи таълим» (қонуниятҳо, принципҳои таълими бачагон дар давраҳои гуногуни бавоярасии онҳо; навҳо ва амсилаҳои таълим, ҳудудҳои истифодаи онҳо;) мувофиқат мекунад.

Эродҳо ба кори диссертационӣ. Дар баробари дастовардҳои муҳимми зикршуда, диссертатсия ва фишурдаи он аз камбудиву норасоӣҳо низ ҳолӣ нест, ки зикри онҳо барои такмили минбаъдаи таҳқиқоти диссертационӣ муфид хоҳад буд, аз ҷумла:

1. Агар дар диссертатсия адабиёти илмӣ-методи олимони тоҷик ба таври фарогиртар инъикос меёфт, он ҳамчун далели истифодаи таҷрибаи илмии онҳо дар ҳаллу ҷасли масъалаи мавриди таҳқиқ хизмат мекард ва бешубҳа, аз ҷиҳати илмӣ судманд ва арзишманд мешуд.

2. Дар диссертатсия дар баъзе мавридҳо норасоӣ ва нофаҳмоӣ дар шарҳ ва тафсири диаграммаҳо ва ҷадвалҳо ба мушоҳида мерасад. Беҳтар мебуд, агар муҳаққиқ ин мавридҳоро бо равшани бештар ё дар шакли дигар шарҳ меод ва ё аз ҷиҳати мазмунӣ муфассалтар тафсир менамуд.

3. Дар баъзе мавридҳо байни рӯйхати адабиёти истифодашуда ва иқтибосҳои овардашуда дар матни диссертатсия номувофиқатӣ ба назар мерасад, ки бартараф намудани он барои таъмини саҳеҳият ва зътимоднокии илмии кори таҳқиқотӣ зарур мебошад.

4. Беҳтар мешуд, ки ҳар яке аз вазифаҳои дар пеши таҳқиқот гузошташуда дар қисмати ҳулосаҳо ва ҷамъбасти ниҳии тадқиқот ба таври возеҳ ҳаллу таҳлил мегардид.

5. Дар матни диссертатсия ва автореферат баъзе ғалатҳои грамматикӣ ва имлоӣ ҷой доранд, ки бартарафсозии онҳо барои такмили сифати забонӣ ва услубии кори илмӣ зарур аст.

Бояд зикр кард, ки норасоиву ғалатҳои зикргардида ба арзиши илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ ба ягон ваҷҳ ҳалал ворид намесозанд.

Хулосаи ҷамъбасти оид ба сазовор доништан ё надоништани довталаб ба дараҷаи илмӣ: Диссертатсияи Фарзонаи Сайфиддин дар мавзӯи «Аҳамияти педагогии афкори мутафаккирони асрҳои XII - XIII дар тарбияи насли наврас дар шароити муносири таҳсилот», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯи ихтисоси 6D010301-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот ба талаботи Низомномаи Шурои диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаи илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267) ва дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмии ҷопшуда доир ба мавзӯи диссертатсия ҷавобгӯ буда, муаллифи он Фарзонаи Сайфиддин сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа PhD, доктор аз рӯи ихтисоси 6D010301-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мебошад.

Тақриз аз тарафи эксперт, номзади илмҳои педагогӣ, дотсент Самиев Тоҳирҷон мураттаб шуда, рисола ҳалли мушкилоти мубрам ва муҳими педагогиро пешниҳод менамояд ва ба талаботи бандҳои 31-33-и Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки аз 30 июни соли 2021, №267 ва бо тағйири иловаҳо аз 26-уми июни соли 2023, таҳти № 295 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи педагогикаи умумидонишгоҳии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни, ки дар он довталаби дараҷаи илмӣ Фарзонаи Сайфиддин иштирок ва бо маъруза баромад намуд, баррасӣ ва тасдиқ шудааст.

Дар ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи умумидонишгоҳии педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории

Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни 14 нафар устодону омӯгорон иштирок намуданд.

Натиҷаи овоздиҳӣ: "тарафдор" - 14 нафар, "бетараф" - нест, "муқобил" - нест. (Қарори ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи умумидонишгоҳии педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни аз 28-уми июни соли 2025, № 11/3).

Раиси ҷаласа, мудири кафедраи умумидонишгоҳии педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни номзади илмҳои педагогӣ, дотсент

Мансурова Ҷ.С.

Эксперти таҳқиқоти диссертатсионӣ, дотсенти кафедраи умумидонишгоҳии педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни номзади илмҳои педагогӣ

Самиев Т.А.

Котиби ҷаласа, номзади илмҳои педагогӣ

Арбобова Ф.

28.06.2025

Маълумот барои тамос: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121; Тел: +992 (37) 224 13 83, E-mail: info@mail.ru, www.tgpu.tj

“Имзои Ҷ.С. Мансурова, Т.А. Самиев ва Ф. Арбобоваро тасдиқ мекунам”

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси ДДОТ ба номи С. Айни

Мустафозода А.

